ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΠΑΡΙΤΣΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Διευθυνσις : ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΚΡΑΒΑΝΗΣ

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ— ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία Δρ. 120 || Ἐτησία Δίρ. Ἀγ. 1
Ἑξάμηνος » 65 || Ἑξάμηνος Σελ. 12
Ἀμερικῆς ἐτησία Δολλάρια 5
Διαχειριστής: ΝΙΚ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Τὸ φύλλον λεπτὰ 50 — ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΤΡΙΤΗ 5 Ἰουνίου 1923 — ΕΤΟΣ ΙΕ'.— Ἀριθ. 3574

ΕΙΝΕ ΚΑΙΡΟΣ

Εἰς τὰς Ἀθήνας ἡ προεκλογικὴ ζύμωσις ἤρχισε.

Ἐπὶ τῇ βεβαιότητι τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς εἰρήνης καὶ τῇ πιθανότητι τῆς διεξαγωγῆς ἐκλογῶν, τὰ παλαιὰ πρῶτον κόμματα ἐθεώρησαν ἀκόμη νὰ ἀρχίσουν τὰς πρώτας μεταξύ των συνεννοήσεις ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς τοῦ ἐπιεικεμένου ἐκλογικοῦ ἀγῶνος καὶ ἰδίως τοῦ ἀγῶνος των ἐναντίον τοῦ Βενιζελισμοῦ, ὅπως χαρακτηρίζουν τὰ ἴδια τὴν ἐπικειμένην ἐκλογικὴν των δρᾶσιν.

Καὶ τὸ κοινὸν μῖσος κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ ἤνωσε καὶ πάλιν σήμερον ὡς καὶ ἄλλοτε τὰ ἀδέσποτα πολιτικὰ κομματαρχᾶν καὶ ὡς εἶναι βέβαιον ἀπέφασισθη ὅπως τὰ κόμματα ταῦτα κατέλθουν ἡνωμένα εἰς τὰς ἐκλογάς, ἔχοντα μίαν καὶ πάλιν κατ' αὐτὰς σημαίαν, τὴν σημαίαν ἐκείνην δηλαδὴ ἐφ' ἧς ὑπάρχει ἀνηρτημένον τὸ ἀναμνηστικὸν μετάλλιον τῆς Νοεμβριανῆς νίκης καὶ ἔχοντα κοινὸν ἀρχηγὸν τὸν τέως ἐπιτελάρχην τοῦ Ἑλλ. στρατοῦ κ. Μεταξᾶν.

Κατόπιν τούτων δύναται πλέον νὰ λεχθῇ σοβαρῶς, ὅτι τὸ σύνθημα τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐκλογικοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ἔδόθη.

Καὶ τοῦ συνθήματος δοθέντος ἤρχισαν εἰσρέοντες εἰς τὸ στάδιον τῆς πολιτικῆς κονίστρας οἱ ἀθληταί, ἕτοιμοι νὰ διεκδικήσωσι μετὰ πάθους τῆς ἐξουσίας τὸν κότινον.

Δὲν θὰ εἴπομεν τώρα κατὰ πόσον ἡ παροῦσα Ἑλληνικὴ περίστασις εἶναι κατάλληλος διὰ τοιούτου εἴδους ἀγωνίσματα, ἢ ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τούτων δὲν πρόκειται πρὸς ἐκτέλεσιν ἄμεσον ἔργα ἄλλα σοβαρώτερα, μᾶλλον σωτήρια καὶ περισσότερον ἐπιτακτικά.

Εἶναι ἄλλως τε γνωστὸν, ὅτι ἐναντίον τῆς ταχείας ἐνάρξεως τοῦ πεπρωμένου τούτου Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ἐκηρύχθημεν ἀνέκαθεν, ὑποστηρίζοντες μετὰ θέρμης τὴν γνώμην, ὅτι ἡ ἐπανάστασις ὀφείλει νὰ ἀναβάλῃ τὰς ἐκλογὰς καὶ μέχρις ὅτου τὸ ἔργον της καταστῇ σταθερότερον καὶ τελειότερον, ἀλλὰ κυρίως μέχρις οὗ ἐπέλθῃ μεταξὺ τοῦλαχιστον ἡ ἰσορροπία ἡ ψυχικὴ ἡ μόνη ἱκανὴ νὰ παράσχῃ εἰς τὸ ἐξελισσόμενον Ἑλληνικὸν πρόβλημα τὴν ἐμπρέπουσαν τελειωτικὴν λύσιν.

Καὶ ἐπὶ τῆς ἀντιλήψεως αὐτῆς ἐξακολουθοῦμεν ἐμμένοντες· καὶ σήμερον καὶ εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι τὸ ἴδιον μὲ ἡμᾶς πράττει καὶ ἡ ἐπανάστασις, ἡ ὁποία βεβαίως δὲν κατέβαλε τοὺς κόπους τοὺς ὁποίους κατέβαλε καὶ δὲν ἐξετέθη εἰς τοὺς κινδύνους εἰς τοὺς ὁποίους ἐξετέθη, διὰ νὰ ἔδῃ αὖριον τὸ ἔργον της, τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας τῆς Ἑλληνικῆς, ναυαγοῦν εἰς τὸ τέλμα τῆς ἔκφρονος κομματικῆς ἐμπαθείας.

Πρὸ ἡ φάσις εἰς τὴν περὶ ἐκλογῶν ἀπόφασιν ἡ Ἐπανάστασις ἔχει νὰ σκεφθῇ πολλά. Ἀλλὰ κυρίως ἂν καὶ μόνον ἔχει νὰ μελετήσῃ σοβαρότατα ἂν δηλονότι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἀπηλλάγη τελείως τῶν δηλητηριωδῶν ἀναθυμιάσεων τῆς βαρείας ἀτμοσφαίρας ἐντὸς τῆς ὁποίας ἔζησε τὴν τελευταίαν περίοδόν του, ἂν ὁ ἐγκέφαλός του ἀπεκαθαρίσθη τελείως ἀπὸ τοὺς ἀτμοὺς τῆς τελευταίας του μέθης· ἐν ἑνὶ λόγῳ ἂν κατέστη ἱκανὸς νὰ λάβῃ καὶ πάλιν εἰς χεῖρας του τὰ ξόανα τῶν ἐθνικῶν του θεοτήτων, ἐκεῖνα ἀκριβῶς τὰ ὁποῖα οὐχὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἀπωλέσας τὴν ἰσορροπίαν καὶ τῆς σκέψεώς του καὶ τοῦ σώματος, κατέριπτεν εἰς συντρίμματα.

Καὶ ἐφ' ὅσον δὲν διαπιστοῦται τὸ γεγονὸς αὐτὸ καὶ ἐφ' ὅσον δὲν λύονται τὰ ἄλλα προβλήματα ἄνευ τῆς ἐξομαλύνσεως τῶν ὁποίων τὸ ἔργον τῆς Ἐπαναστάσεως δύναται ἀσφαλῶς νὰ θεωρηθῇ καὶ εἶνε ἡμιτελὲς, φρονοῦμεν ὅτι οὔτε σκέψις κἂν περὶ ἐκλογῶν πρέπει νὰ γίνεται.

Δυστυχῶς ὅμως ἡ ἀργησις αὕτη δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ βοηθήσῃ τὴν Ἐπανάστασιν εἰς τὸ ἔργον της καὶ νὰ καταστήσῃ ἀσφαλέστερον τὸ ἔργον τῆς Ἐθνικῆς σωτηρίας περιχαράκωνουσα αὐτὸ διὰ τῆς λαϊκῆς ψήφου ἐν καιρῷ εὐθέτῳ.

Καὶ δὲν εἶναι ἱκανὴ ἐφ' ὅσον ὁ παλαιὸς πολιτικὸς κόσμος ἐμφανίζεται καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς, συσσωματωμένος ὡς ἄλλοτε, ἔχων τοὺς ἰδίους ἀρχηγούς, τὰς ἰδίας σκέψεις, τὰ ἴδια ἐκλογικὰ ἐμβλήματα.

Ἀπέναντι τοῦ κόσμου αὐτοῦ τοῦ παλαιοῦ φρονοῦμεν, λοιπὸν ὅτι εἶναι πλέον καιρὸς νὰ ταραπάξῃ τὰς φάλαγγάς του ὁ κόσμος ὁ νέος.

Καὶ μεταξὺ τοῦ κόσμου αὐτοῦ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων πρῶτον.

Τὸ κόμμα ἐκεῖνο οὗτινος ἐμβλημα ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν ἡ Ἐθνικὴ τιμὴ καὶ ἔργον του ἡ Ἑλληνικὴ δόξα καὶ ὁ θρίαμβος.

Αὐτὸ τὸ κόμμα εἶναι καιρὸς νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν καὶ τῶν στελεχῶν του καὶ τῶν δυνάμεών του.

Καὶ νὰ τὰς παρατάξῃ ἀπὸ τοῦδε. Ἕτοιμον νὰ δεχθῇ τὴν μάχην τὴν ἀποφασιστικὴν, ὅταν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἐπιβάλλει ταύτην. Ἀλλὰ συγχρόνως πρόθυμον νὰ ἀντιμετωπίσῃ καὶ τοὺς πρώτους δοκιμαστικοὺς ἀκροβολισμοὺς τοῦ ὑπολύου ἐχθροῦ, ὅστις ἔταξε πάντοτε αὐτὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα ὡς στόχον του.

Χάριν τῆς τιμῆς του. Χάριν τῆς ἱστορίας του. Χάριν τοῦ συμφερόντος τῆς Πατρίδος τοῦ ὑπερτάτου, τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ τὸ ταχύτερον ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς μὲ ἐκπυρσόπησιν ἰσχυρὰν, ἀνάλογον πρὸς τὸν ὄγκον του καὶ ἀξίαν τῶν ἐλπίδων τὰς ὁποίας στηρίζει ἐπ' αὐτοῦ τὸ Πανελλήνιον.

Εἶναι πλέον καιρός.

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΣΚΛΑΒΩΝ

ΕΞΟΡΙΣΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Τώρα πλέον δὲν ἐπιτρέπονται αἱ ἐλπίδες. Τόσον καιρὸν ζῶμεν μέσα εἰς τὴν γλυκεῖαν ἀτμόσφαιραν μιᾶς ἀναμονῆς. Εἴχαμεν ξεχασταλείψει τὰς ἐστίας μας. Εἴχαμεν ἐκφύγει τὴν καθημερινὴν ἀσφάλειαν τῆς δευτέρας Ἑλλάδα. Ἐφεύγαμεν τὴν αἰμοσταγῆ μάχαιραν τοῦ ἐπιστρέφοντος δυνάστου. Ἐφεύγαμεν τὴν ἀναλγησίαν τῆς Δύσεως. Καὶ διαν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ἐλευθέραν Πατρίδα, καὶ ἐπήραμεν πρὸ τῆς βαρείας μοίρας μας, δὲν μᾶς εἶχεν ἀπολίπει ἡ ἐλπίς. Ἴσως ἦτο ἀπάνθρωπος: Ἡ ἐλπὶς τῆς ἐπιστροφῆς . . . . Ἐγνωρίζαμεν τὴν ἱστορίαν τῆς φυλῆς. Ἐγνωρίζαμεν τὴς φυλῆς τὴν ζωὴν ἡ ὁποία ὑπῆρξε μία διαρκὴς ἀμκτὸς καὶ παλίρροια μεταξὺ δύο ἀκτῶν. Καὶ ἡ ἐξόριστος μικρασιατικὴ Ἰφιγένεια ἔρριπτε βλέμμα νοσταλγικὸν πρὸς τὴν χωρίζουσαν θάλασσαν καὶ ἀνεζήτει τὴν προσφιλῆ γῆν . . . .

* * *

Τώρα πλέον δὲν ἐπιτρέπονται οἱ ἐλπίδες. Ἡ μοῖρα μας, ἡ κακὴ μας μοῖρα, ἔσχε τὴν ἐπισφράγισίν της. Ἡ ἀπόφασις καθήλωσεν ἐπὶ τόπου τὴν στρατιάν, ἥτις θὰ ἐξώρμα ἐκδικήτρια.

Ἡ Δύσις δὲν ἤθελε τὸν πόλεμον ! Ὁ πόλεμος ! Ἡ Δύσις! Ἀλλὰ δι' αὐτὴν ὁ πόλεμος εἶχε χάσει τὴν μυθικὴν ἔννοιαν, ἡ τις τὸν δικαιολογεῖ. Αὐτὴ τὸν ἀντιλαμβάνεται ὑπὸ τὸ πρῖσμα, ὅπερ τὸν μετεσχηματίζει εἰς μίαν κερδοσκοπικὴν ἐπιχείρησιν. Καὶ δι' ἡμᾶς ἦτο ζήτημα ἐλευθερίας. Ζήτημα ζωῆς. Τὴν ἄποψιν τῆς Δύσεως καὶ τὴν ἰδικήν μας ἄποψιν, αὐτὴ ἐχάραξεν ἡ διαφορά...

Ἄποψις ἀσυμβίβαστοι. Ἡ Δύσις δὲν ἤθελε τὸν πόλεμον! Ἡ Δύσις δὲν ἤθελε.

Ἡ Δύσις ἦτο ἡ πλέον ἰσχυρά. Καὶ ὑπερίσχυεν, ἀλλὰ ἡ ἀπόφασις τῆς Δύσεως δὲν ἐστάθη ἱκανὴ ν' ἀποστρέψῃ τὸ βλέμμα τῆς ἐξορίστου μικρασιατικῆς Ἰφιγενείας ἀπὸ τὴν χωρίζουσαν θάλασσαν, τὸ νοσταλγικὸν βλέμμα, τὸ ὁποῖον ἀναζητεῖ ἐπὶ τὴν προσφιλῆ γῆν....Μετειοπλασμεν μόνον τὴν ἐκκλησίωσιν τῆς προαδοκίας μας εἰς ἐν μέλλον ἀπώτερον. Ἡμεῖς οἱ δοῦλοι, οἱ ἐξόριστοι περιμένομεν μίαν ἀνοιξιν.

Μίαν ἄλλην ἀνοιξιν. Καὶ θὰ ἔλθῃ, καὶ θὰ ἔλθῃ. Μᾶς τὸ φωνάζει τὸ ἀντίκτυπον τὸ αἱμα μας. Μᾶς τὸ φωνοῦσι τὸ ἐνστικτον, τὸ ὁποῖον δὲν ἀπατᾶται ποτέ! Τὸ ἐνστικτον τῆς φυλῆς, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον θρώνονται αἱ ψυχροὶ λογισμοὶ τῆς Δύσεως, ἡ ὁποία εἰς τὴν ἰδικήν μας ὑπόθεσιν σκέπτεται, δὲν ἠμπορεῖ νὰ αἰσθάνεται, ὅπως ἡμεῖς.

* * *

Καὶ εἶναι, εἶναι μερικοί : «Καὶ κ λόγος. Δεῖτε θὰ ἔχωμεν τὴν ὁριστικὴν ἐκκαθάρισιν, ἥτις θὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰ γοερὰ ἄνεμα τῆς ρωμαντικῆς μας «ἐθνικῆς» πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν ἐπληρώσαμεν ἀρκετὰ ἀκριβά. Θὰ γίνωμεν ρεαλισικώτεροι. Θ' ἀποκτήσωμεν τὰ πολυτελῆ ὄνειρα τὰ ὁποῖα μᾶς ἀφήκεν βαρεῖαν κληρονομίαν το πίπτον Βυζάντιον. Εἴμεθα πολὺ μικροί, εἴμεθα πολὺ πτωχοί, διὰ τὴν πολυτέλειαν τῶν ἰμπεριαλισμῶν.»

Αὐτοὶ παραγγωρίζουν. Ἀδιοί πορεῖ γοῦν. Ἡ ἄποψις των εἶναι ἡ ἄλλη ὄψις τοῦ νεκρόφορου ἀξώματος : Ἡ Μικρὰ Ἀσία ἠμπόκιλα... Αὐτοὶ ἀγνοοῦν, ἠθέλουν ν' ἀγνοοῦν, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης του σταδιοδρομίσεως ὁ νεαρὸν κράτος ἐχειραγωγεῖ ὡ,τι καλοῦμεν «Ἐθνικὴ Ἰδέα». Μὲ αὐτὴν ἐξετράφη. Αὐτὴ τὸ ἐτόνωσε. Αὐτὴ τοῦ ἐδάνεισεν ἑκάστοτε τοὺς μεγάλους παλμούς. Αὐτὴ ἐπέρασε καὶ διεμόρφωσε καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἐσωτερικὴν του ζωήν. Αὐτὴ πρωτοβλέπει τοὺς ὀργασμοὺς καὶ τὰς ἀγωνίας, αἱ ὁποῖαι κάμνουν τὴν ζωὴν τῶν λαῶν. Τὸ νεαρὸν κράτος ἔζη με τὸν θρασυτερισμὸν τῆς ἀπέναντι ἀκτῆς.

* * *

Μία μεγάλη κρίσις ἔπερασεν ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν χώραν καὶ τὸν Ἑλληνισμόν. Δὲν εἶνε ἡ πρώτη. Πῶς ἀντεπεξῆλθε νικηφόρος κατὰ τῶν προηγουμένων ὁ Ἑλληνισμός; Ὁυάκις ἔπεσεν, ὑπῆρχεν ἡ ἐμεγάλη Ἰδέα» δια νὰ τοῦ διατηρῇ καὶ νὰ τοῦ γαλβανίζῃ τὴν ψυχήν. Καὶ οἱ λαοί, ὅπως τὰ ἄτομα, χρειάζονται ψυχὴν δια τὰ μεγάλα ἔργα, δια τοὺς μεγάλους προορισμούς.

Τὴν «Ἰδέαν», τὴν «μεγάλην Ἰδέαν σώσατε ἄθικτον μέσα εἰς τὴν ἱεραν κιβωτὸν τῶν τυχῶν τῆς Φυλῆς. Τὴν μεγάλην Ἰδέαν πρὸς τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνός μας. Ἂν ἐφύγαμεν ἀπὸ τὴν ἀπέναντι ἀκτήν, τί σημαίνει Ἡ «μεγάλη Ἰδέα» ὑπάρχει. Ἡ ἐξόριστος μικρασιατικὴ Ἰφιγένεια ρίπτει βλέμμα νοσταλγικὸν πρὸς τὴν χωρίζουσαν θάλασσαν καὶ ἀναζητεῖ τὴν προσφιλῆ γῆν.. Τὰς ἀηρουγίας της ἀ, ἐπιπελλεῦτη ἡ ἐλευθέρα Πατρὶς διὰ τὴν καλυτέραν ἐλληνικὴν Αὔριον ! ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΗΣ

ΣΤΑΝΛΕΫ ΜΠΑΛΝΤΟΥΙΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Μαΐος.— Μετὰ τὴν κυβερνητικὴν κρίσιν, ἡ ὁποία ἐξεφράτη τόσον ἀιρουδοκήτως καὶ τόσον ρηγδαίως καὶ διὰ τὴν ὁποίαν συνεκινήθη μεγάλως ὁ φύραμος λαὸς τῆς γηραιᾶς Ἀλβιόνος ἐπανῆλθεν ἡ γαλήνη.

Μεταξὺ τοῦ λόρδου Κώρζον καὶ τοῦ κ. Στανλεῦ Μαλντουΐν, τῶν δύο κυριωτέρων ὑποψηφίων διαδόχων τοῦ κ. Μπόνερ Λώ, ὁ βασιλεὺς Γεώργιος Ε' ἐξέλεξε τὸν δεύτερον.

Διατί ἄραγε αὐτὴ ἡ προτίμησις, τὴν σιγὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ κοινὴ γνώμη εὐθυμεῖ ὡς γεγονὸς τελεσμένον τὴν πρόσκλησιν τοῦ λόρδου Κώρζον εἰς τὴν Ἀρχήν ;

Πολλοὶ εἶνε βεβαίως οἱ λόγοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔκαμον τὸν βρετανὸν Μωνάρχην νὰ λάβῃ αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν. Κυριώτερος δὲ ἐξ ὅλων εἶνε, ὅτι ὁ λόρδος Κώρζον ἀποτελεῖ μέλος τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων. Κατὰ συνέπειαν, εἶνε αὐθυντὸν νὰ παρουσιασθεῖ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, καθότι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἀρχηγὸς τῆ. Κυβερνήσεως θὰ εὑρίσκετο εἰς τὴν δυσαρεστον θεσιν νὰ ἔρχεται εἰς προσωπίρας μὲ τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἡ ὁποία δὲν ἀντιπροσωπεύεται εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Λόρδων.

Προβάλλει ὅμως τὸ ἐρώτημα : Δὲν ἦτο δυνατὸν ἀρά γε ὁ λόρδος Κώρζον νὰ ἀναλάβῃ τὴν προεδρείαν τῆς Κυβερνήσεως διατηρῶν ταυτοχρόνως καὶ τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ;

Αὐτὸ εἶνε ἀδύνατον !

Τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως εἶνε μεγάλα. Καὶ μεγαλύτερα ἀκόμη τὰ καθήκοντα τοῦ State Secretary ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶνε ἀδύνατον νὰ συγχωνευθῶσιν αἱ δύο αὐταὶ ἀνώτατοι θέσεις τῆς βρετανικῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς. Καὶ οὔτε ὁ Κώρζον, οὔτε κανεὶς ἄλλος θὰ ἠδύνατο ν' ἀναλάβῃ τὸ μέγιστον φορτίον, χωρὶς νὰ ὑποστῇ συντόμως τὰς βαρυτάτας ἐξαντλητικὰς συνεπείας, αἵτινες ἐξεδηλώθησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰς τοσους κατὰ σειρὰν μεγάλους πολιτικοὺς καὶ διπλωμάτας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Μπόνερ Λώ.

Ἀπέναντι τοῦ λόρδου Κώρζον ὁ κ. Στάνλεϋ Μαλντουΐν εἶχεν ἐπὶ μειονεκτήμα τὸ βραχυχρόνιον τοῦ πολιτικοῦ του σταδίου. Εἶνε ἡλικίας 56 ἐτῶν καὶ εἶνε ἀπὸ δεκαπενταετίας μέλος τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, τοῦ κόμματος τῶν Ἐνοτικῶν, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας Βελεϋ. Συχναπαρεμείνει ὅμως, μόλις ἀπὸ τοῦ 1917 μεταξὺ τῶν πρώτων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Μ. Βρεττανίας.

Ἐν τούτοις ὁ Μαλντουΐν εἶχεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν μεγάλην φήμην τοῦ ἐμβριόδους οἰκονομολόγου τὴν πολιτικὴν του ὑπόστασιν μεταξὺ τῶν ἐκλεκτοτέρων συντηρητικῶν, εἰς τὸν ὄρκον τῶν ὁποίων ὀφείλεται ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Μπόνερ Λὼ ρατα τὴν παρελθοῦσαν Ὀκτώβριον καὶ διὰ τὸ περίφημον πρόγραμμα τοῦ αυτηκοῦ πρώτης γραμμῆς. Ἡ ἰδιότης αὐτὴ εἶνε ἀναλφευντος δι' ἕνα ἀρχηγὸν κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος αἰσθάνεται ὅτι μεταξὺ τῶν κοινοβουλευτικῶν «ἀνιπαλῶν τοῦ ὑπάρχον οειγοῦ ρητορες, τῆς περιωπῆς τοῦ Λοὺδ Τζώρτζ.

Τὸ περίεργον δὲ εἶνε ὅτι καὶ τὸ κόμμα τοῦ Λοὺδ Τζώρτζ, μίαν ἡμέραν ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Μπαλντουΐν ἤρχισε νὰ σκέπτεται νέαν σημεῖα ζωῆς μετὰ μακρὰν σιγὴν εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν περιπέσει. Ἡ πρώτη ἐνδειξις τοῦ γεγονότος τουτου εἶνε ἡ ἀποδοχὴ τοῦ σερ Ρομπερτ Χόρν ὅπως ἀντικατασταθῇ τὸν κ. Μπαλντουΐν εἰς τὴν προεδρεῖαν ἐμπιστευτικὴν του θέσιν.

Τοιουτοτρόπως τὸ κόμμα τοῦ Λοὺδ Τζώρτζ ἀρχίζει διὰ πρώτην φορὰν νὰ «ἐγκαταλείπῃ τὸ πένθος» τὸ ὁποῖον εἶχε περιβληθῇ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποματρύνσεως τοῦ ἀρχηγοῦ του ἐκ τῆς ἀρχῆς.

Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι παρὰ τὸν Τάμεσιν δὲν ἀποκρύπτουν τὴν πιθανότητα ὅτι εἰς πολὺ βραχὺ διάστημα θὰ εὑρεθῶμεν καὶ πάλιν πρὸ πολιτικῶν ἐκπλήξεων, εἰς τὰς ὁποίας ὄχι μόνον θὰ πρωταγωνιστῇ ἀλλὰ καὶ θὰ κυριαρχῇ ὁ κ. Λοὺδ Τζωρτζ.

Ἐν τῷ μεταξὺ, ἀφοῦ ὁ λόρδος Κώρζον διατηρῶν ὅπως καὶ πρὶν τὸ ὑπουργεῖον χαριοφυλάκιον εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Φορεὶν Ὄφφις, ἐβεωρεῖτο βέβαιον, ὅτι καὶ ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς «νέας» Κυβερνήσεως δὲν θὰ διαφερῇ καθόλου ἀπὸ τὴν πολιτικὴν τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως τοῦ Μπόνερ Λώ.

Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 29.— Ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τῶν ἀποζημιώσεων καὶ ἡ ἐκχώρησις τοῦ Καραγάτς δὲν φαίνεται εὐχαριστοῦσα τοὺς Τούρκους. Ἡ ἀποδοχὴ τῆς λύσεως ταύτης ἐγένετο κατ' οἰκονομίαν ἐξ "Αγκύρας, ἀλλ' αἱ Τουρκικαὶ ἐφημερίδες εἶτε καὶ εἰσήγησιν εἶ ε δι' ἄλλους λόγους θέλουσι νὰ πιεσουσιάζωνται ὡς διαφωνοῦσαι. Ἐπὶ κεφαλῆς δὲ τῆς φαινομενικῆς ταύτης διαφωνίας εὑρίσκεται ἡ «Ταβχὶτ» ἥτις διατείνεται ὅτι ὁ Βενιζέλος ἐξηπάτησε τοὺς Τούρκους. Ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τῶν ἀποζημιώσεων, γράφει, ἐγένετο τελέως ἐναντίον ἡμῶν.

Ἡ διαρρύθμισις τῶν συνόρων οὐδὲν ἄλλο σημαίνει παρ' ὅτι μᾶς ἀπατοῦν ρωμαϊκὰ παιδιά. Διότι αὕτη οὐδαμίαν σημασίαν ἐνέχει. Οὔτε στρατηγικὴν, οὔτε ἐδαφικὴν, οὔτε οἰκονομικὴν. Ὁ πονηρὸς Βενιζέλος εἰδὼν ὅτι ἔδωσε τὸ Καραγάτς εἰς τοὺς Τούρκους μαζὶ μὲ τὴν Βουλγαρικὴν διέξοδον, ἐσκόπευε νὰ περιπλέξῃ ἡμᾶς μὲ τὴν Βουλγαρίαν. Ἐὰν πράγματι προκύψῃ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο διαφορὰ μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν Βουλγάρων, τότε εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Βενιζέλου νὰ προστεθῇ καὶ ὁ πολιτικὸς θρίαμβος. Πάντως ἡ θυσία μας εἶνε βαρεῖα καὶ μεγάλη. Ἀλλ' ὁ γέγονε, γέγονε. Τώρα πρέπει νὰ ἀποδείξωμεν εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅτι δὲν ἐννοοῦμεν νὰ προβῶμεν εἰς ἄλλην θυσίαν καὶ ὅτι εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ πολεμήσωμεν. Ἡ Εὐρώπη μόνον διὰ τοῦ γρόνθου σταματᾷ».

Ἡ «Ἰερῶν δὲ ἐξετάζουσα ἐξ ἄλλης ἀπόψεως τὴν πολιτικὴν τοῦ Βενιζέλου θεωρεῖ αὐτὴν ὡς ἀποβλέπουσαν εἰς προσέγγισιν πρὸς τὴν Τουρκίαν· Ἀλλὰ τοῦτο δὲν τὴν εὐχαριστεῖ καὶ προτάττουσα εἰκόνα ἐρειπίων τοῦ Κασαμπὰ καὶ "τοῦ Συγγιοῦδ, γράφει τὰ ἑξῆς :

«Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἐκτὸς μικρῶν ἐξαιρέσεων οὐδεὶς ὕψωσε φωνὴν διὰ τὴν τύχην ἡ ἐπεφύλαττον ε'ς τὸ ξέβαφός μας. Ἀλλ' ἀφοῦ ὁ Τοῦρκος μόνος ἀνέκυψε, τότε ἤρχισαν νὰ παρουσιάζωνται πέριξ αὐτοῦ φιλίαι καὶ ἐπὶ τέλους καὶ αὐτὸς ὁ Βενιζέλος δοτις ἐν περιπτώσει νίκης ὀνειροπόλει τὴν νεκρανάστασιν τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας καὶ τῶν δημοκρατιῶν Πόντου καὶ Ἰωνίας, σήμερον ἤρχισε νὰ ὁμιλῇ περὶ φιλίας πρὸς τὴν Τουρκίαν. Ἀλλ' ἡμεῖς, ὄχι, δὲν θὰ πιστεύσωμεν, οὔτε θὰ λησμονήσωμεν».

Δήθεν ὑποσχέσεις

Ἐν γένει δὲ ὁ Τουρκικὸς τύπος φαινόμενος ὅτι δὲν εἶνε εὐχαριστημένος ἐκ τοῦ Καραγάτς, ἐκφράζει φ βους δι' ὅτι καὶ ἐκ τῆς ἐκχωρήσεως ταύτης δὲν δύναται νὰ προέλθῃ ἡ εἰρήνη, καθότι προβλέπεται ὅτι θὰ ἀναφανῶσι νέαι δυσχέρειαι. Οὕτω ἡ «Τανίν» γράφει ὅτι πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τῶν ἀποζημιώσεων οἱ Σύμμαχοι εἶχον ὑποσχεθῇ ὅτι θὰ ἐφιλονοτο μετριοπαθῶς εἰς τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα· ἀλλὰ σήμερον καταδεικνύεται ὅτι οἱ Σύμμαχοι δὲν εἶπον τοιαῦτόν τι καὶ ὅτι ὁ Ἰσμὲτ ἀδέχθη τὸ Καραγάτς μόνον καὶ μόνον πρὸς ἐπίτευξιν τῆς εἰρήνης. Ἡ «Ἰλερῆ» ὅμως ἐπιμένει ὅτι οἱ Σύμμαχοι εἶχον δώσει τὴν διὰ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα ὑπόσχεσίν των, τοῦτο δὲ ὑποσημοῖ ζει καὶ ἡ «Τεβχὶτ» προσθέτουσα ὅτι οἱ Σύμμαχοι ὑπεχρεώθησαν εἰς τὸν Ἰσμὲτ πασὰν ὅτε ἀφῆκεν τὸν λόγον, ἀλλὰ τώρα θὰ λουν νὰ ἀνακαλέσουν τὸν λόγον των. Καὶ συμπεραίνει τὸ Τουρκικὸν τοῦτον φύλλον, ὅτι πιθανὸν νὰ προέλθωσι νέαι περιπλοκαί, καθότι οἱ Σύμμαχοι θέλουσι νὰ μᾶς παράσχωσι νέας δυσχερείας εἰς τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα».

Ὁ Ἰσμὲτ ἀπειλεῖ ἀνώρωσιν

Ἐν τούτοις ὁ Ἰσμὲτ ἐπιμένει, ὅτι ἐδόθησαν πρὸς αὐτὸν αἱ ὑποσχέσεις τῶν Συμμάχων κατὰ τὴν συμφωνίαν τοῦ Καραγάτς καὶ κατὰ τὸν ἐν Λωζάνῃ ἀνταποκριτὴν τῆς «Ζουρνὰλ ντ' Ὀριάν» ἀπειλεῖ ὅτι θὰ ὑποχρέωσῃ ἄνευρον τὴν ἐπελθοῦσαν συμφωνίαν περὶ τῶν ἐπανορθώσεων, ἂν καὶ οἱ Σύμμαχοι δὲν ἐκτελέσωσι τὴν ὑπόσχεσίν των. Ἰδοὺ τί ἐπὶ λέξει τηλεγραφεῖ ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς «Ζουρνάλ».

«Ὁ Ἰσμὲτ ἐπεσκέφθη ἐσατον ἰδιαιτέρως τοὺς Συμμάχους πληρεξουσίους καὶ ἐβεβαίωσε τὴν ἐπελθοῦσαν συμφωνίαν, ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν περὶ τῆς ταχείας διακανονίσεως τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων. Ὑπέμνησεν ὅτι αἱ παραχωρήσεις τῆς Τουρκίας εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἐπανορθώσεων ἐγένοντο ὑπὸ τὴν αἴρεσιν εὐκολιῶν, ἃς θὰ παράσχουν οἱ Σύμμαχοι εἰς τὴν Τουρκίαν ἐπὶ τῶν ἐν ἐκκρεμότητι ζητημάτων. Ἐν περιπτώσει λοιτὸν καθ' ἣν τὰ ἐκκρεμῆ ταῦτα ζητήματα δὲν θὰ εὑροντο πρὸς ὄφελος τῆς Τουρκίας, ἡ ἐπὶ τῶν ἐπανορθώσεων ἐπελθοῦσα συμφωνία θὰ ἐθεωρεῖτο ἄκυρος.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου πληροφορεῖται καὶ ἡ «Βατάν» ὅτι ὁ Ἰσμὲτ βεδή

Ὑπεύθυνος : Ι. ΠΑΡΙΤΣΗΣ

πειγόμενοι νὰ ἴδουν τερματιζομένας πλέον τὰς ἐν Δωζάνῃ συζητήσεις καὶ ὑπογραφομένην τὴν εἰρήνην ὑπὲρ τῆς ὁποίας τοσοῦτον ἐξητεῖσθησαν.

Πέρᾳ δὲ τῆς ἀντιγωμίας αὐτῆς διεξάγεται τὴν στιγμὴν ταύτην σοβαρὰ ἐν Δωζάνῃ ζύμωσις, προκαλοῦσα τὴν δικαίαν ἔκπληξιν ἐκείνων εἴτινες ἐπίστευσαν ὡς τερματισθείσας πλέον ὁριστικῶς τὰς περὶ τὴν συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης ἐριδας καὶ ἐπικειμένην τὴν ὑπογραφήν της.

ΑΜΦΙΒΑΛΟΜΕΝ

ὅμως ἡμεῖς πολὺ ἂν ἡ διαφορὰ αὕτη εἶναι ἐξ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρωσιν τὸ ναυάγιον περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλοῦν τὰ σημερινὰ μας τηλεγραφήματα.

Διότι ἡ Συνδιάσκεψις τῆς Δωζάνης ἐξέφυγε μέχρι τοῦδε κινδύνους πολὺ σοβαρωτέρους τοῦ σημερινοῦ καὶ ἐσώθη ἀπὸ ναυάγιον βέβαιον τοσάκις, ὥστε νὰ μὴ ἀπομένῃ καμμία ἀμφιβολία, ὅτι καὶ τὴν φορὰν ταύτην θὰ συμβῇ τὸ αὐτὸ καὶ ὅτι ἡ εἰρήνη εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως θὰ ὑπογραφῇ, ἴσως, ἴσως μάλιστα ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τὰς ὁποίας ὥρισαν πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων οἱ αἰσιόδοξοι.

ΑΛΛ' ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΣ

τῶν δυσχερειῶν τούτων αἱ ὁποῖαι κλονίζουν ὁλοσχερῶς τὴν πίστιν τοῦ κόσμου πρὸς τὴν βεβαιότητα τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης, ὑπάρχουν εἰσέτι καὶ ἄλλαι ἐνδιαφέρουσαι ἰδιαιτέρως ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας καὶ ἡ ὕπαρξις τῶν ὁποίων κλονίζει σοβαρῶς τὴν στερεότητα τῆς ἐπιτευχθείσης Ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας.

Καὶ αἱ δυσχέρειαι αὗται εἶναι αἱ περὶ πληρωμῆς τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ ἐπιτάξεων Τουρκικαὶ ἀξιώσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ συζητήσῃ εὐρέως ἀποφασιστικῶς ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων καθὼς φαίνεται οἱ Τοῦρκοι δὲν ὑπεχώρησαν εἰσέτι.

Ἴδωμεν λοιπὸν τί ἐξῆτει ἡ ἑπιοῦσα.

Η ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ

τοῦ Βαλκανικοῦ συνασπισμοῦ ὡς φυσικοῦ συμπληρώματος τῆς εἰδῆ ὑφισταμένης Μ. Ἀντάντ δύναται νὰ θεωρεῖται πλέον γεγονὸς κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου.

Τὸ εὐχόμεθα καὶ τὸ ἐλπίζομεν.

Ἐνδιαφέρουσα εἰδοποίησις

Καθιστῶ γνωστὸν εἰς τὴν ἐξιόντιμον πελατείαν μου, ὅτι μετεκόμισα τὸ Σιδηρωτήριον μου εἰς τὴν πρώην Λέσχην «Πρόοδον» ἐναντι τοῦ Οἰνοπνευματοπωλείου κ. Κ. Ψαρέλλη.

Εἰς τὸ ἄνω σιδηρωτήριόν μου ἀναλαμβάνω τὸ καθάρισμα καὶ σιδέρωμα ἐνδυμασιῶν, ὡς καὶ τὸ καθάρισμα καὶ γκομάρισμα ψαθίνων πίλων.

Μετ' ἐκτιμήσεως
Γεώργιος Κωνσταντινίδης

ΣΤΕΓΗ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ζητεῖται ἡ οἰκογένεια τοῦ „Κωσιῆ Σαμίου Ψαρῆ ἀποτελουμένη ἐκ τῆς συζύγου του Κατίνας καὶ τῶν θυγατέρων του Κυριακούλας, Ἄννης καὶ Σταματίνας. Ἡ ἄνω οἰκογένεια κατοικοῦσεν εἰς τὴν ἐνορίαν Κασικαλλιώτισσα Σμύρνης.

Ἐπίσης ζητεῖται ἡ οἰκογένεια Μάρκου Ἰωάννου, ἡ σύζυγός του Ζαχάρω καὶ ἡ θυγάτηρ των Σουλτάνα διαμένουσα ἄλλοτε εἰς συνοικίαν Ἁγ. Τρύφωνος Σμύρνης. Ὁ γνωρίζων τι περὶ „τῶν ἄνω οἰκογενειῶν παρακαλεῖται νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Ι. Μητρόπολιν Μυτιλήνης.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΧΟΝΤΑΣ ΑΝΑΓΚΗΝ ΛΟΥΤΡΩΝ

Τὰ πολυτελῆ αὐτοκίνητα «Ἀτρόμητος», «Πανλίνα», «Πάμφυλα» καὶ «Βαρβάρα», ἐκτελοῦν καθ' ἑκάστην τὴν γραμμὴν Μυτιλήνης—Παμφύλων—Θερμῆς — Μυστεγνῶν καὶ πανάπαλιν.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Μυτιλήνης ὥραν 8 π. μ. 11 καὶ 30΄ π. μ. 3 μ. μ. καὶ 5 καὶ 30΄ μ. μ. Ἐκ Θερμῆς διὰ Μυτιλήνην 6 καὶ 30΄ π. μ. 7 π. μ. καὶ 10 π. μ. 2 καὶ 30΄ μ. μ. καὶ 4 καὶ 30΄ μ. μ.

Σταθμός. Ἐπάνω Σκάλα, καφενεῖον «Ποσειδών».

Οἱ κ. κ. ἐπιβάται παρακαλοῦνται νὰ προμηθεύωνται ἐγκαίρως τὰ εἰσιτήριά των ἀπὸ τὸ ταμεῖον τοῦ καφενείου «Ποσειδών».

ΡΟΔΟΛΦΟΣ Γ. ΡΑΛΛΗΣ

Τρῦμα Ναυτιλιακῶν ΚΕΛΙΒΙΕ

Ἑβδομαδιαία Γραμμὴ Πειραιῶς—Ἀλεξανδρείας

Τὸ «ΦΕΖΑΡΑ» ἀναχωρεῖ τὴν Τετάρτην 6 Ἰουνίου μεσημβρίᾳ διὰ Χίον, Πειραιᾶ καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

Τὸ «ΦΑΜΑΚΑ» ἀναχωρεῖ τὸ Σάββατον 9 Ἰουνίου 8 πρωϊνὴν διὰ Δαρδανέλλια καὶ Κων/πολιν.

Δεκαπενθήμερος Γραμμὴ Συρίας

Τὸ «BILBAS» ἀναχωρεῖ τὸ Σάββατον 9 Ἰουνίου ὥραν 8 μ. μ. διὰ Σμύρνην, Χίον, Ρόδον, κ. τ. λ.

ΘΕΡΜΑΙ ΚΟΥΡΖΗ

Ἀνοίγει ἐφετινὴν περίοδον τὴν προσεχῆ Τετάρτην 6 Ἰουνίου ἐν συνδιασμῷ μετὰ τοῦ Ἠλεκτροθεραπευτηρίου.

Συγκοινωνία δι' αὐτοκινήτου 7ην 9ην 11ην π. μ. 3 1|2 4 1|2 καὶ 5 1|2 μ. μ. ἀπὸ τοῦ Σταθμοῦ πλατείαν Τριανταφυλλίου.

Ε. ΜΟΛΙΝΟΣ & Δ. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

Συμβολαιογράφοι συνεργαζόμενοι

Γραφεῖον παρὰ τῷ Ταχυδρομείῳ

ΕΠΙΤΟΠΙΑ

ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ

Κατὰ τὴν συνεδρίασίν του τῆς μεθαύριον Πέμπτης τὸ Στρατοδικεῖον θὰ ἐκδικάσῃ τὰς ἑξῆς ὑποθέσεις :

Εὐστρ. Στεργίου, κατηγορουμένου ἐπὶ ἀδίκῳ ἐπιθέσει καὶ ἐξυβρίσει.

Χ. Μακροπούλου, ἐπὶ ἐγκαταλείψει θέσεως.

Χαλὴμ Ὀγλοῦ Χουσεΐν, Χαλὴμ Ὀγλοῦ Ρ.τ.. Ὀσμὰν Ὀγλοῦ Ἰβραὴμ καὶ Χαμὶς Ὀγλοῦ Ρεσὴτ, κατηγορουμένων ἐπὶ λιποταξίᾳ μετὰ φόνου.

Δημ. Ράπτη, ἐπὶ ἀπειθίᾳ.

Ἐμὶν Ὀγλοῦ Χασὰν καὶ Χασὰν Νεμὴς ἐπὶ ἀδίκῳ ἐπιθέσει.

Ἰωάν. Γατσάγλου, Ι. Γιαννάκη καὶ Π. Ἠλιάδου ἐπὶ ληστείᾳ καὶ

Στυλ. Μανώλα ἐπὶ κλοπῇ.

Τὸ δὲ Σάββατον τὸ Στρατοδικεῖον θὰ ἐκδικάσῃ τὴν μεγάλην ὑπόθεσιν Εὐστρ. Καινόγκα καὶ λοιπῶν, κατηγορουμένων ἐπὶ ληστείᾳ μετὰ φόνου.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΝ

Τὸ Πρωτοδικεῖον, κατὰ τὴν χθεσινήν του συνεδρίασιν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Ναθαναὴλ συνεζήτησεν ἐπὶ 30 ὑποθέσεων πολιτικῆς φύσεως.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ

Ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων κατηγγέλθη ὁ Β. Μπαταξῆς ξαλακτοπώλης ἐπὶ αἰσχροκερδείᾳ.

Συνελήφθη ὁ πρόσφυξ Ν. Προκοπίου διότι ἔκλεψε κολοκύθια.

ΑΛΕΥΡΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

Ἀναμένεται σήμερον εἰς τὴν πόλιν μας ἀτμόπλοιον κομίζον 750 τόννους ἀλεύρων καὶ διαφόρων ἄλλων εἰδῶν προοριζομένων διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν προσφύγων τῆς Νήσου μας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Ἀριθ. Πρωτ. 257

Διεκπ. 177

Πρὸς τοὺς εὐσεβεστάτους ἐφημερίους τῶν ἱερῶν ἐνοριακῶν ναῶν τῆς πόλεως Μυτιλήνης.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει πρόταση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἱερατικοῦ Συνεδρίου καὶ γνωστοῦ ὄντος δι' κανονικῶς ἀπαγορεύεται πᾶσα παρ' ἐνορίαν ἱεροπραξία, ἐγκρίνομεν ἵνα τοιούτεδεν πᾶσα ἱεροτελεστία, μηδὲ τῶν ἁγιασμῶν καὶ παρακλήσεων ἐξαιρουμένων, ζητεῖται ὑπὸ τοῦ κανονικοῦ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας ἐν τῇ ὁποίᾳ ἤθελε λάβει χώραν αὕτη, εἴτε καὶ οἱκον εἴτε ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ.

Ὡσαύτως ἐγκρίνομεν ἵνα ὁσάκις τελῆται ἐν τινι Ἐνορίᾳ οἱαδήποτε ἱεροπραξία καὶ ἐπιθυμεῖ ὁ ἐνδιαφερόμενος χριστιανὸς νὰ προσκαλέσῃ καὶ ἕτερον ἢ ἑτέρους ἱερεῖς ἐξ ἄλλης Ἐνορίας, νὰ προσκαλῶνται πρότερον ὅλοι οἱ ἱερεῖς τῆς Ἐνορίας ἐν ᾗ θὰ τελεσθῇ ἡ ἱεροπραξία.

Τὰ ἀνωτέρω ἀνακοινούμενοι ὑμῖν συνιστῶμεν καὶ ἐπιτελούμενα τὴν ἀκριβῆ τούτων ἐφαρμογὴν πρὸς πρόληψιν διὰ τοὺς παραβάτας δυσαρέστων συνεπειῶν.

Καθιστῶμεν ἐπίσης γνωστὸν ὑμῖν ὅτι τὰς ἀποφάσεις ἡμῶν ταύτας, ἐκοινοποιήσαμεν καὶ διὰ τοῦ ἐγχωρίου τύπου πρὸς γνῶσιν τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν καὶ πρὸς πρόληψιν ἐνδεχομένων παρεξηγήσεων.

Εἴητε δὲ ὑγιαίνοντες ἐν Κυρίῳ.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 4η Ἰουνίου 1923.

† Ὁ Μυτιλήνης ΚΥΡΙΔΑΟΣ
ἐν Χριστῷ εὐχέτης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 3

Πρὸς τὴν ἀξιότιμον Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος «Σάλπιγξ»

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Προσφύγων Λεσβου ἀνασχορητηθεῖσα πέμπει θερμὸν ἀσπασμὸν πρὸς ἅπαντα τὸν προσφυγικὸν τῆς Νήσου κόσμον καὶ διερμηνεύουσα τὰς γνώμας τῶν ἐντολέων της διαδηλοῖ τὴν ἐμπιστοσύνην της πρὸς τὸ καθεστὼς καὶ τοὺς ἄξιους αὐτοῦ ἐν τῇ Νήσῳ Ἀντιπροσώπους διὰ τὰς κατυβηθείσας μέχρι σήμερον ὑπ' αὐτῶν ὑπὲρ τῶν προσφύγων φροντίδας, ἐκφράζει τὴν θερμήν της εὐγνωμοσύνην πρὸς ἓδν εὐγενῆ Λεσβιακὸν λαὸν διὰ τὴν τόσον στοργικὴς ὑποδοχὴν ἣ